

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg tror ikke, det er tiden her at gå ind i en lang og indgående diskussion om alle sider af EF-problemerne og varetøret. Den konkrete sag og det konkrete spørgsmål har jeg svaret på så klart, som det er muligt på nuværende tidspunkt. Så mener jeg ellers, at det kan tages op i markedsudvalget, jeg forstår, at det holder møde i morgen, fredag, og dér vil man kunne gå ind i en mere detaljeret debat om dette.

Hermed sluttede spørgsmålet.

8) Til justitsministeren af:**Tove Jørgensen (DKP):**

»Vil ministeren på baggrund af begivenhederne omkring besættelsen af den iranske ambassade i januar indskærpe politiet, at brand- og redningskorps ikke må bruges til løsning af politimæssige opgaver?«

(Spm. nr. 754).

Skriftlig begrundelse.

Af udtalelser fra formanden for de københavnske brandfolks organisation, Jørgen Boas Jensen, fremgår det, at brandfolk under iranske studenters besættelse af ambassaden blev misbrugt som en slags stødtropper for de militær- og politienheder, der forberedte sig på at storme ambassaden.

Dette er helt i strid med de opgaver, der er pålagt brand- og redningskorps. Hvis ikke ministeren indskærper dette over for politiet, gives der næring til den forståelige bekymring, som brandfolkene har for, at befolkningens tillidsforhold til brandfolkene skal blive ødelagt. Hvis principperne for indsættelse af brand- og redningskorps gennembydes på denne måde, er der en nærliggende fare for, at politiet snart også vil forsøge at bruge brandvæsenet mod demonstrationer, blokader o. lign., således som det ses andre steder. En sådan udvikling må forhindres.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg vil gerne for at undgå eventuelle misforståelser understrege, at det er politiet, der har hovedansvaret for løsningen af den art opgaver, som forelå ved den iranske ambassade i januar i år.

Om den konkrete sag kan jeg i øvrigt oplyse, at politiet tilkaldte brandvæsenet, da der var frygt for, at en person ville springe ud fra et af ejendommens vinduer. Da brandvæsenet i den anledning kom til stede, blev det med politiet aftalt, hvorledes brandvæsenet skulle bistå for den eventuelitet, at der måtte opstå ildebrand eller ske personskade, som kunne nødvendiggøre hurtig brand- eller redningsmæssig indsats. Brandvæsenets personale blev ikke, for nu at bruge sprogbroen fra spørgsmålets begrundelse, brugt som en art stødtropper for politiet.

Jeg kan sammenfattende sige, at efter min opfattelse handlede politiet rigtigt ved at tilkalde personale fra brandvæsenet. Ved denne stillingtagen har jeg lagt vægt på, at man på det tidlige tidspunkt af aktionen ikke kunne have vished for, hvorledes situationen ville udvikle sig.

Tove Jørgensen (DKP):

Har ministeren søgt at undersøge, om politiet ikke har overdimensioneret sin opgave i denne sag og unødigt skabt uro i befolkningen og overdimensioneret de foranstaltninger, der skulle træffes? Har ministeren undersøgt, hvor tidligt på dagen politiet vidste, at der kun var tale om en demonstration og ikke om en terroristaktion? Det er det ene.

Det andet er det generelle i andre tilfælde. Hvorledes vil ministeren sikre, at brandfolkene får medbestemmelsesret, og at de inddrages i de forberedelser, politiet gør, og som brandvæsenet forudsættes at blive involveret i? Det må jo forudsættes, at det respekteres, at brandfolkene organisationer klart har taget afstand fra at blive brugt f. eks. mod blokader, demonstrationer o. lign., således som det ses mange steder i udlandet, og at det ligeledes må respekteres, at brandfolkene ikke inddrages i politimæssige opgaver, når de klart og utvetydigt ønsker, at der ikke skal opstå tvivl i befolkningen om, at brandvæsenet er til for at hjælpe.

Jeg mener, der må være behov for at afgrænse opgaverne mellem politiet og brandvæsenet.

Som ministeren selv siger, er det politiet, der har hovedansvaret, men hvor går grænserne for, hvornår politiet kan tilsidesætte brandloven under henvisning til nødretsregler? Det må være vigtigt, at vi sikrer, at